

да се постига чрезъ една обща организация. Като се прибави къмъ това и задушливата тогава политическа атмосфера на Стамболовото управление, и вие ще имате ония неблагоприятни условия, които побъркаха на почващото учителско движение да реализира горещо проповъдваната идея за сдружаване и за единъ общъ съюзъ на учителството.

II

Основаване на Български Учителски Съюзъ

Ако основаването на БУС не бѣ възможно по-рано, следъ Живковия законъ въ началото на 1892 год. то ставаше все по-възможно и по-наложително, защото се бѣ извършила една коренна промѣна, както въ обществено-политическите условия на страната ни, така и въ професионалните условия на учителството. И само благодарение на тѣзи промѣни учителското движение отъ 90-тѣ години можа да вземе сериозни размѣри и да се изрази въ общъ учителски съюзъ.

Въ началото на 90-тѣ години на обществено-политическата сцена се яви въ заченки буржуазната класа. Търговско-индустриално-лихварското съсловие пое здраво въ рѣжетѣ си държавното кормило и смѣло насочи държавния корабъ къмъ спасителното пристанище, гдето неговите джобове ще бѫдатъ напълнени. Една част отъ старото чорбаджийство и онѣзи, които презъ десетъ годишния свободенъ политически животъ можаха по разни начини да натрупватъ капитали, въ началото на 90-тѣ години почувствуваха еднаквостта на интересите си, образуваха заченките на една модерна буржуазна класа и изплуваха въ нашия икономически и политически животъ. Тѣ се издигнаха въ нашия животъ до положението на господствующъ факторъ. Първото промишлено изложение въ Пловдивъ презъ 1892 год. ни дава неопровергимо доказателство за обрата, който бѣ се извършилъ въ срѣдствата за производството. И много естествено е, гдето държавата се явява покоренъ изпълнител на ония решения, които една комисия отъ търговци, индустриси и тѣхни идеолози взеха въ Пловдивъ презъ 1892 год. Именно това първоначално ядро на буржуазията даде друга физиономия и на държавното управление. Презъ 80-тѣ години държавното управление бѣ таково, което отговаряше на патриархалните дребнобуржуазни съсловия на нашата страна. Отразъ на тѣзи условия бѣ и действуващия по онова време Каролевъ законъ за народната просвѣта. Обаче, въ началото на 90-тѣ години, това управление се очертава въ една модерна държава. Така изплувалата буржуазия въ икономическия и политическия ни животъ даваше друга физиономия на всичко, до което се допираше. Ние виждаме редъ мѣрки за наಸърчаване на едрия капиталъ, предприети чрезъ държавната строителна политика и чрезъ държавния бюджетъ. Ние виждаме сѫщо и въ областта на просвѣтата Живковиятъ законъ, идещъ да